

अजिघांशुः हंतुमनिच्छन् आचार्यकंगुरोः संमानं ॥ ६ ॥ तमेवाह अक्षैरिति मंदवेगान् अत्यनारुहचापत्वादल्पवेगान् ॥ ७ ॥ तेचापि वेवाणास्तथापि ॥ ८ ॥ अवासीदत् अवसन्नः ॥ ९ ॥ भर्तारंसारथे सोजिघांशुर्गुरुं संस्ये गुरोस्तनयमेव च ॥ चकाराचार्यकंतत्रकुंतीपुत्रो धनं जयः ॥ ६ ॥ अक्षैरस्त्राणिसंवार्यद्रौणेः शारद्वतस्य च ॥ मंदवेगानिषंस्ताभ्यामजिघांशुरवास्तुजन् ॥ ७ ॥ तेचापि भृशमभ्यघ्नन् विशिखाः पार्थचोदिताः ॥ बहुत्वात्तु परामार्तिशराणां तावगच्छतां ॥ ८ ॥ अथ शारद्वतोरजन्कोतियशरपीडितः ॥ अवासीदद्रथोपस्थे मूच्छामभिजगाम ह ॥ ९ ॥ विह्वलं तमभिज्ञाय भर्तारं शरपीडितं ॥ हतोयमिति च ज्ञात्वा सारथिस्तमपावहत् ॥ १० ॥ तस्मिन् भग्ने महाराजकपेशारद्वते युधि ॥ अश्वत्थामाप्यपायासीत्यांडवेयाद्रथांतरं ॥ ११ ॥ हृष्ट्वा शारद्वतं पार्थो मूर्छितं शरपीडितं ॥ रथ एव मे हेष्वासः सरूपं पर्यदेवयत् ॥ १२ ॥ अश्रुपूर्णमुखो दीनो वचनं चेदमब्रवीत् ॥ पश्यन्निदं महाप्राज्ञः क्षत्ताराजानमुक्त्वान् ॥ १३ ॥ कुलांतकरणे पापे जातमान्ने सुयोधने ॥ नीयतां परलोकाय साध्वयंकुलपांसनः ॥ १४ ॥ अस्माद्विकुरुमुख्यानां महदुत्पत्स्यते भयं ॥ तदिदं समनुप्राप्तं वचनं सत्यवादिनः ॥ १५ ॥ तत्कृते त्वद्यप्यश्यामि शरतत्पगतं गुरुं ॥ धिगस्तु क्षामाचारं धिगस्तु बलपौरुषं ॥ १६ ॥ कोहि ब्राह्मणमाचार्यमभिद्रुह्येत मादृशः ॥ ऋषिपुत्रो ममाचार्यो द्रोणस्य परमः सखा ॥ १७ ॥ एष शैतरेथोपस्थे रूपो मद्वाणपीडितः ॥ अकामयानेन मया विशिखैरर्दितो भृशं ॥ १८ ॥ अवसीदन् रथोपस्थे प्राणान्पीडयतीवमे ॥ पुत्रशोकाभितप्तेन शरैरभ्यर्दितेन च ॥ १९ ॥ अभ्यस्तो बहुभिर्बाणैर्दशधर्मगतेन वै ॥ शोचयत्येष नियतं भूयः पुत्रवधाद्विमां ॥ २० ॥ कृपणं स्वरेथे सन्नं पश्य कृष्णयथागतं ॥ उपाकृत्य तु वै विद्यामाचार्यभ्योनरुषाः ॥ २१ ॥ प्रयच्छंतीह ये कामान्देवत्वमुपयांति ते ॥ ये च विद्यामुपादाय गुरुभ्यः पुरुषाधमाः ॥ २२ ॥ ध्रुतिता नेव दुर्दृत्तास्ते वै निरयगामिनः ॥ तदिदं नरकायाद्यकृतं कर्म मया ध्रुवं ॥ २३ ॥ आचार्यशरवर्षेण रथे सादयतारूपं ॥ यत्तत्पूर्वमुपाकुर्वन्नखं मामब्रवीत्कृपः ॥ २४ ॥ न कथंचन कौरव्यप्रहृतं व्यंगुराविति ॥ तदिदं वचनं साधोराचार्यस्य महात्मनः ॥ २५ ॥ नानुष्ठितं मे वाजौ विशिखैरभिवर्षता ॥ नमस्तस्मै सुपूज्याय गौतमाया पलायिने ॥ २६ ॥ धिगस्तु मम वार्ष्णेययदस्मै प्रहराम्यहं ॥ तथा विलपमाने तु सव्यसाचि नितं प्रति ॥ २७ ॥

रेव ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इदं कुलक्षयगुरुद्रोहादिकं ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ शरतत्पगतं शरपंजरगतं ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ अभ्यस्तः असकृन्निहतः दशधर्मगतेन दुरवस्थागतेन शोचयति शोकं कारयति एष द्रोणः भूयो धिंकं पुत्रवधात् ॥ २० ॥ यथागतं यं प्रकारं प्राप्तं उपाकृत्य अधीत्य ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ उपाकुर्वन् आध्यापयन् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥